www.fag.gov.et

የሰበር መዝገብ ቁ. 17937

መጋቢት 20 ቀን 1999

**ዳኞች፦** አቶ መንበረፀሐይ ታደሰ

አቶ ፍስሐ ወርቅነህ

አቶ አብዱልቃድር መሐመድ

አቶ አሰግድ ጋሻው

አቶ ተሻገር ገ/ሥላሴ

**አመልካች፦** ወ/ሮ ድንቁ ተድላ

**ተጠሪዎች፦** እነ አቶ አባተ ጫኔ

*ውርስ - ይርጋ - የፍ/ብ/ህ/ቁ/ 1000 አፈጻጸም - ጋብቻ በአንደኛው ተጋቢ ሞት መፍረስ - ጋብቻ በሞት በፈረሰ ጊዜ የግል ንብረት የሚወሰድበት ጊዜ - የውል ሀግ ድንጋጌዎች በሌሎች ግዴታዎች ላይ ተፈፃሚ ሊሆን የሚችልበት ሁኔታ - የፍ/ብ/ህ/ቁ/ 17፣ 684፣ 1000፣ 1677፣ 1845*

የአማራ ጠቅላይ ፍርድ ቤት አመልካች ያቀረቡትን የይርጋ ጥያቄ ውድቅ በማድረግ በፍሬ ጉዳዩ ላይ ውሣኔ በመስጠቱ የቀረበ አቤቱታ ነው።

**<u>ውሣኔ፡ -</u>** የአማራ ጠቅላይ ፍርድ ቤት የሰጠው ውሣኔ ተሽሮ የጎንደር ዞን ከፍተኛ ፍርድ ቤት የሰጠው ውሣኔ ፀንቷል።

1. በፍ/ብ/ህ/ቁ/ 1000/1/ ና /2/ ላይ የሰፈረው የይርጋ ጊዜ ተፈጻሚ የሚሆነው አንድ ወራሽ በሌላ በወራሽነት የውርስ ሀብት በያዘ ሰው ላይ ክስ ሲያቀርብ ነው።
2. ተከራካሪዎች የይርጋ ጥያቄ እስካቀረቡ ድረስ ጥያቄውን በትክክለኛው አንቀጽ መሰረት እንዲመራ ማድረጉ የፍርድ ቤት ሃላፊነት ነው።
3. ጋብቻ በአንደኛው ተገቢ ሞት ምክንያት በፈረሰ ጊዜ የጋራም ሆነ የግል ንብረት በምን ያህል ጊዜ ውስጥ መጠየቅ እንዳለበት ባይመለከትም በፍ/ብ/ህ/ቁ. 1677 መሠረት በቁ. 1845 ላይ የተቀመጠው ይርጋ ተፈጻሚ ይሆናል።



የሰበር መዝገብ ቁ. 17937

መጋቢት 20 ቀን 1999

**ዳኞች፦** አቶ መንበረፀሐይ ታደሰ

አቶ ፍስሐ ወርቅነህ

አቶ አብዱልቃድር መሐመድ

አቶ አሰግድ ጋሻው

አቶ ተሻገር ገ/ሥላሴ

**አመልካች፦** ወ/ሮ ድንቁ ተድላ - ጠበቃ ማሞ ስበር ቀርበዋል

**መልስ ሰጪ፦** (1) አቶ አባተ ጫኔ - ወኪሉ ቀርበዋል

(2) አቶ ፍስሀ መልካሙ - ቀርበዋል

በዚህ መዝገብ የቀረበው የሰበር ጉዳይ መርምረን ቀጥሎ የተመለከተውን ፍርድ ሰጥተናል።

## <u>ፍ ር ድ</u>

በዚህ መዝገብ የቀረበው ጉዳይ የውርስ ሕግን በርካታ ድንጋጌዎች የሚመለከት ሲሆን በዋናነት በሰበር ፍርድ ቤት የቀረበን የይርጋ ጥያቄ የሚያስተናግድ ነው።

የአሁን መልስ ሰጪዎች በአመልካች ላይ ያቀረቡት ክስ አውራሻቸን ደጃዝማች ጫኔ የመረጡ ከቀድሞው ንጉሰ ነ/ሥላሴ በስጦታ ያገኙትን የግል ቤት የሚች ሚስት የሆኑት የአሁን አመልካች የሌላቸውን የወራሽነት መብት አለኝ በማለት ቤትና ቦታው አለአግባብ በስማቸው እንዲዞር ጠይቀዋል። በመሆኑም አመልካችዋ ያለአግባብ የያዙብንን የአውራሻችንን ቦታ ያስረክቡ የሚል ክበር የአሁን መልስ ሰጪዎች ያቀረቡት ክስ የቤቱን የይዞታ ማረጋገጫ ካርታ ለአሁን አመልካች በሕገወጥ መንገድ ሰጥቷል በማለት የጉንደር ከተማ ማዘጋጃ ቤትን 2ኛ ተከሣሽ በማድረግ ከሰዋል።

የአሁንዋ አመልካች ሚች ደጃዝማች ጫኔ የመረጡ የሞቱት በ1978 ሲሆን ክስ የቀረበው በ1990 ዓ.ም በመሆኑ ጉዳዩ በይርጋ ይታገዳል በማለት የይርጋ ጥያቄ አነሱ በፍሬ ጉዳዩ ላይ ዝርዝር መልስም አቀረቡ። በተነሣው የይርጋ ጥያቄ ላይ በየደረጃው ያሉ ፍርድ ቤቶች የተለያየ ውሣኔ ሰጡ። ለዚህ የሰበር አቤቱታ ምክንያት የሆነው ውሣኔ የሰጠው የአማራ ብሔራዊ ክልላዊ መንግሥት ጠቅላይ ፍርድ ቤት የይርጋው ጥያቄ ውድቅ በማድረግ በፍሬ ጉዳዩ ላይ ውሣኔ ሰጥቷል። የይርጋውን ጥያቄ ውድቅ ለማድረግ የሰጠው ምክንያት የፍትሐብሔር ሕግ ቁ. 1000(1) በዚሁ ጉዳይ ላይ ተፈፃሚነት የለውም በማለት

www.fag.gov.et

ነው። ይኸው ድንጋጌ ተፈፃሚ አይሆንም ያለውም በሁለት ምክንያት ነው። አንደኛው ምክንያት ድንጋጌው በወራሾች መካከል የሚነሳን ክርክር የሚመለከት እንጂ በሟች ሚስት እና በወራሾች መካከል የሚነሣ ሙግትን የሚሸፍን አይደለም የሚል ነው። ሁለተኛው ምክንያት ደግሞ ጥያቄ የቀረበበት ቤት ርስት በመሆኑ በድንጋጌው አይታቀፍም በማለት ነው። ጠቅላይ ፍ/ቤቱ ይህን ምክንያት በመስጠት ቀደም ሲል የይርጋው ጥያቄ ተቀብሎ የነበረውን የጉንደር ዞን ከፍተኛ ፍርድ ቤት ውሣኔ ሽሯል።

የሰበር አቤቱታው የቀረበው በጠቅላይ ፍ/ቤት ውሣኔ ላይ ሲሆን ይዘቱ የይርጋውን ጥያቄ መታለፍን የሚመለከትና ሌሎቹንም ጠቅላይ ፍ/ቤት የጉዳዩ ፍሬ ነገር ላይ የሰጣቸውን ውሣኔዎች የሚመለከት ነው።

ይህ ችሎት የይርጋው ጥያቄ አስመልክቶ ጠቅላይ ፍ/ቤቱ የሰጠውን ውሣኔ ትክክለኛነት ለመመልከት ጉዳዩ ለሰበር ያስቀርባል ብሎ መልስ ሰጭዎች መልስ እንዲሰጡበት አድርጓል። መልስ ሰጪዎች ባቀረቡት መልስ የይርጋ ጥያቄውን በሚመለከት ዘርዘር ያለ ክርክር አቅርበዋል። የክርክራቸው መሠረተ ሀሣብ የፍትሐብሔር ሕጉ አንቀፅ 1000(1) ተፈፃሚነት የሚኖረው አንድ ወራሽ ሌላውን በወራሽነት ዓቅም የውርስ ሀብት የያዘን ሰው ሲከስ ነው፣ አመልካች ንብረቱን የያዙት በሚስትነት እንጂ በወራሽነት ባለመሆኑ ድንጋጌው አግባብነት የለውም፤ ከዚህ ባሻገር በአንቀጽ 1000/2/ እንደተመለከተው አከራካሪ ንብረት ከቤተሰብ የተገኘ ንብረት በመሆኑ በሦስት ዓመቱ ይርጋ ሊታጠር አይገባውም፣ ቤቱ በአመልካች መያዙን መልስ ሰጪዎች ያወቁት በ1999 ዓ.ም ክስ ሲያቀርቡ በመሆኑ ካወቁበት ጊዜ ሲቆጠር የይርጋው ጊዜ አልፎባቸዋል ሊባል አይችልም፣ የሚል ነው።

ይህ ፍርድ ቤት ግራ ቀኙ ያቀረቡትን የይርጋ ክርክር አግባብ ካላቸው የሕጉ ድንጋጌዎች ጋር በማዛመድ መርምሮአል።

ችሎቱ በቅድሚያ የተመለከተው የፍትሐብሔር ሕግ ቁጥር 1000 (1) እና (2) ተፈፃሚነትና ከአሁን ጉዳይ ጋር ያለው ተዛማጅነት ነው። ጠቅላይ ፍ/ቤቱ በዚህ አንቀፅ የሰፈረው የይርጋ ጊዜ ተፈፃሚ የሚሆነው አንድ ወራሽ በሌላ በወራሽነት የውርስ ሀብት በያዘ ሰው ላይ ክስ ሲያቀርብ ነው የሚል ውሣኔ ሰጥቷል። በዚህ የሕጉ አተረጓጉም ይህ ፍ/ቤትም ይስማማል። የአሁን አመልካች የሚች ወራሽ ባለመሆናቸውና ንብረቱንም የያዙት በወራሽነት ስላልሆነ በዚህ ሕግ የተጠቀሰው የ3 ዓመት የይርጋ ጊዜ ወራሾች በሚያነሱት ክስ ላይ ሊጠቅማቸው አይችልም። የዚሁ አንቀፅ ንዑስ አንቀጽ ሁለት ይርጋው የሚቆምበትን የመጨረሻ ጊዜ የሚሰጥ ከሚሆን በቀር መነሻ - ሀሣቡ በአውራሾች መካከል የሚደረግን ክስ የሚመለከት በመሆኑ ይኸው ድንጋጌም ለጉዳዩ አግባብነት የለውም በመሆኑም ጠቅላይ ፍ/ቤቱ መልስ ሰጪዎች ያቀረቡት ክስ በፍትሐብሔር ሕግ ቁጥር 1000(1) መሠረት በ3 ዓመት በይርጋ አይታገድም በማለት የሰጠው ውሣኔ የሚነቀፍ አይደለም።



ጥያቄ ክሱን በ1000/1/ መሠረት በይርጋ አይታገድም ማለት የዚህ ዓይነት ክስ ሜራሽ ይርጋ አይመለከተውም ማለት ነው? የሚለው ነው።

የስር ከሣሾች በአሁንዋ አመልካች ያቀረቡት በይዞታቸው ያደረጉት የአባታችን ንብረት ይመልሱልን የሚል ነው። ከመዝገቡ ለመረዳት የቻልነው አመልካችና የመልስ ሰጪ አውራሽ ባልና ሚስት ሆነው ለረጅም ዓመታት አብረው ከኖሩ በኋላ የመልስ ሰጪ አውራሽ በ1978 ዓ.ም መሞታቸው ነው። አመልካችና ሟች ደጃዝማች ሜኔ የመረጡ ባልና ሚስት ከነበሩ በሁለቱም መካከል የነበረው ጋብቻ የፈረሰው በ1978 ዓ.ም ነው ማለት ነው። የፍትሐብሔር ሕጉ ጋብቻ ሲፈርስ በሁለቱም ተጋቢዎች መካከል ያለው ንብረት ሕጉ በሚያዘው መሠረት መከፋፈል እንዳለበት ይደነግጋል። እዚህ ላይ የሚነሣው ጥያቄ በጋብቻው የነበረው ንብረት መከፋፈል ከነበረበት ጊዜ ጀምሮ በምን ያህል ጊዜ ነው አንድ ሰው በክፍፍሉ የአንደኛው ተጋቢ የግል ሀብት ያለአግባብ ለሌላኛው ተጋቢ ተሰጥቶብኛል ማለት የሚችለው? የሚለው ነው። ለጉዳዩ ቀጥተኛ አግባብነት ያለው የፍትሐብሔር ሕጉ ቁጥር 17 ጋብቻ በአንዱ ተጋቢ ሞት ምክንያት ሲፈርስ "ከተጋቢዎቹ እያንዳንዱ የግል ሀብቱ መሆኑን አስረድቶ የግል ድርሻ ሀብት በዓይነቱ መልሶ ለመውሰድ መብት አላቸው" በማለት በአንቀጽ 684 ደንግጓል። ይህ ድንጋጌ ጋብቻው ሲፈርስ እያንዳንዱ ተጋቢ የራሱ ንብረት መሆኑን የማስረዳት ኃላፊነት እንዳለበት የሚያሣይ ሲሆን ይህን ጥያቄ በምን ያህል ጊዜ ውስጥ መቅረብ እንዳለበት ግን አይደነግግም። ጥያቄው በምን ያህል ጊዜ ውስጥ መቅረብ እንዳለበት በግልጽ አለመደንገጉ ግን ይህ በይርጋ ሕግ የማይገዛ አንደኛው ወገን በፈለገ ጊዜ የሚያነሣው ነው ወደሚል መደምደሚያ የሚወስድ አይደለም። በጋብቻ ጊዜ የተፈራው ሀብትም ሆነ በግል የተፈራው ሀብት ሣይከፋፈል ለረጅም ጊዜ መቆየት ያለበት አይደለም በመሆኑም የሕጉ እሳቤ የዚህ ዓይነት ጥያቄ ያለገደብ ጋብቻው ከፈረሰ ከረጅም ጊዜ በኋላም እንዲነሣ ይፈቅዳል ብሎ ማሰብ አይችልም።

ጋብቻ ልዩ ባህርይ ቢኖረውም ከሁለቱም ተጋቢዎች ስምምነት የሚመነጭ መብትና ግዴታም የሚጥል በመሆኑ በቤተሰብ ሕግ ግልጽ ድንጋጌ ሣይኖር ሲቀር በውል ሕግ መርሆች ወይም ድንጋጌዎች ተፈፃሚ ማድረግ የውል ሕግ አንቀጽ 1677ም የሚፈቅደው ነው። ይኸው ድንጋጌ «ግዴታዎቹ ከውል የተገኙ ባይሆኑም የዚህ አንቀፅ ደንቦች ይፈፀሙባቸዋል» በማለት ይደነግጋል። አሁን የያዝነው የባልና ሚስት የንብረት ክርክር የተለየ የይርጋ ጊዜ ስለሌለው በዚህ ድንጋጌ መሠረት የውል ሕግ የይርጋ ድንጋጌዎች እንዲገዛ ማድረግ ተገቢ ሆኖ

www.fag.gov.et

አግኝተነዋል። የወል ሕግ ይርጋ አጠቃላይ ድንጋጌ በአንቀፅ 1845 እንደተገለፀው በሌላ አኳኋን ካልተወሰነ በስተቀር 10 ዓመት ነው። አሁን በቀረበልን ጉዳይ ጋብቻው በሞት የፈረሰው በ1978 ዓ.ም ሲሆን የአንዱን ተግጋቢ የግል ንብረት በሕይወት ካሉት ተጋቢ ለማስለቀቅ ጥያቄ የቀረበው በ1990 ዓ.ም ነው። በመሆኑም ክሱ የቀረበው 10 ዓመት ካለፈው በኋላ በመሆኑ በይርጋ ሊታገድ የሚገባው ነው።

ከዚህ በላይ በተገለፁ ምክንያቶች የአማራ ክልል ጠቅላይ ፍ/ቤት የሕጉን አንቀጽ 1000(1) እና(2) በመመልከት ብቻ ከ12 ዓመት በኋላ የቀረበውን ክስ ይርጋ አያግደውም በማለት ክሱ እንዲቀጥል በማድረግ በፍሬ ጉዳዩ ላይ ውሣኔ መስጠቱ ትክክል አይደለም። የአሁኑ አመልካች የይርጋ ጥያቄ እስከአቀረቡ ድረስ ጥያቄውን በትክክለኛው አንቀጽ መሠረት እንዲመራ ማድረጉ ደግሞ የፍርድ ቤቱ ኃላፊነት ነው።

**<u>ው ሣ ኔ</u>**

(1) የአማራ ብሔራዊ ክልላዊ መንግሥት ጥቅምት 24 ቀን 1997 በመዝገብ ቁጥር 0314 የሰጠው ውሣኔ ተሽሯል።

(2) መልስ ሰጪዎች የካቲት 11 ቀን 1990 ዓ.ም በአመልካች ላይ ያቀረቡት ክስ በይርጋ ይታገዳል ብለናል።

(3) ወጪና ኪሣራ የየራሣቸውን ይቻሉ።



የሰ/መ/ቁ. 20938

ሚያዝያ 11/99 ዓ.ም.

**ዳኞች፡-** አቶ መንበረፀሐይ ታደሰ

አቶ ፍስሐ ወርቅነህ

አቶ አብዱልቃድር መሐመድ

አቶ አሰግድ ጋሻው

ወ/ት ሒሩት መለሠ

**አመልካች፡-** ወ/ሮ ሽዋዬ ተሰማ

**ተጠሪ፡-** እነ ወ/ሮ ሣራ ልንጋነ

*ጋብቻ - የጋብቻን መፍረስ ስለማስረዳት*

የፌዴራል ከፍተኛው ፍርድ ቤት የፌዴራል የመጀመሪያ ደረጃ ፍርድ ቤት ተጠሪ የሚች የአቶ ይልማ ወ/ሃና ሚስት ናቸው ሲል የሰጠውን ውሣኔ በማፅናቱ በተቃውሞ የቀረበ አቤቱታ ነው።

**<u>ውሣኔ፡ -</u>** የፌዴራል ከፍተኛ ፍርድ ቤት የሰጠው ውሣኔ ተሽሯል።

1. ጋብቻ የሚፈርሰው ህጉ ባስቀመጣቸው ውሱን ምክንያቶች ነው።
2. ጋብቻ የሚፈርስበትን ምክንያት መፍረሱን ከማስረዳት መለየት ያስፈልጋል።
3. ተጋቢዎች ምንም እንኳን ቀደም ብሎ የተፈፀመ ጋብቻ የነበራቸው ቢሆንም በመካከላቸው በተፈጠረ አለመግባባት ምክንያት መቀጠል አለመቻላቸውና ሁለቱ በየፊናቸው የየራሳቸውን ሕይወት መጀመራቸው እያለ ፍቺ መፈፀሙን አንደኛው ተጋቢ አላስረዳም የሚል ውሣኔ ትክክለኛ የህግ አተረጓጎም አይደለም።